

РЕШЕНИЕ

№ 598

гр. София, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на първи октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Теодора Кръстева
Членове:	Ивайло Младенов Светлин Михайлов

като разгледа докладваното от Ивайло Младенов Въззивно търговско дело № 20211001000675 по описа за 2021 година

Производството по чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба на Агенцията по вписванията, чрез пълномощника ѝ И. Т., срещу решение № 260878/1.06.2021 г., пост. по ч.т.д. № 651/2021 г. на Софийския градски съд, VI т.о., 23 състав, с което по жалба с вх. № 20210406230504 на „УЛАСС“ АД, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Лозенец“, ул. „Добри Войников“ № 19, е отменен отказ с рег. № 20210326151809-3/01.04.2021 г. на длъжностното лице по регистрацията при Агенция по вписванията, постановен по заявление обр. А5 с вх. № 20210326161809 на дружеството, на заявителя е указано да представи заверен препис от устава на дружеството с отразена промяна относно внасянето на капитала (съгласно решение на общото събрание от 30.06.2017г.) в срок от три работни дни от получаване на решението, а на Агенцията- да извърши исканото вписване по поле 32 внесен капитал - 50 000 лева, по партидата на дружеството.

В жалбата се твърди, че разпоредбата на чл. 166 от ТЗ, която урежда внасянето на парични вноски в капитала на акционерно дружество изисква то бъде извършено по набирателна банкова сметка, открита от управителния

съвет съответно от съвета на директорите, на името на дружеството с посочване на вносителя, като разпореждането с внесените суми се извършва с единодушно решение на този орган. Посочено е, че в същия смисъл е и Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, в която е предвидено, че при промяна на обстоятелствата по група „Капитал“ към заявлението да се прилага документ за внесен в банката капитал, което според жалбоподателя е част от предвидените защитни мерки, които следва да гарантират действителното заплащане на паричните вноски в дружеството срещу записаните акции от неговия капитал. Изложено е, че след като вноските не са направени изцяло по банков път, не е изпълнено императивното задължение за внасяне на капитала в пълен размер. Поддържа се, че с оглед удостоверяване на реалното набиране на средства за ефективното увеличаване на капитала, законодателят изисква заплащането на паричните вноски да бъде удостоверено от банкова институция и в този случай. Посочено е, че с оглед разпоредбите на Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до ТР и РЮЛНЦ е необходимо и достатъчно донасянето на капитала на дружеството за нуждите на регистърното производство да се удостовери с документи, изходящи от банка, от които да е виден размерът на направените от акционерите парични вноски, което не се установява от представените множество незаверени и счетоводни документи. Наведен е и довод, че не е спазено и изискването на чл. 174. ал. 4 от ТЗ, а именно, при изменение или допълнение на устава в търговския регистър да бъде представен за обявяване препис от устава с измененията към съответната дата, заверен от лицето, представляващо дружеството, каквато заверка в случая не е налице. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение и за постановяване на друго, с което отказът на длъжностното лице по регистрацията с № 20210326151809-3/01.04.2021 г., постановен по партидата „УЛАСС“ АД, да бъде потвърден.

Ответникът по жалбата- „УЛАСС“ АД оспорва нейната основателност. В писмения отговор, подаден чрез неговия изпълнителен директор В. К. се твърди, че жалбоподателят неоснователно се позовава на изискването, установено в нормата на чл. 166 от ТЗ, която се отнася до внасянето на паричните вноски при учредяване на дружеството, която хипотеза в случая не

е налице, тъй като не се касае за заплащането на учредителни вноски, а за последващо довносяне от страна на акционерите на паричните вноски в капитала на вече учредено дружество в законоустановения 2-годишен срок. Изложено е, че доколкото начинът за довносяне на капитала на акционерните дружества не е нормативно регламентиран, празнотата в закона не може да бъде преодоляна чрез прилагане по аналогия на други правни норми - в частност на разпоредбата на чл. 166 от ТЗ, което излиза извън кръга на дължимата проверка на длъжностното лице по регистрацията, определен в чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ. Поддържа се, че задължение за довносяне на капитала по банков път не произтича и от Наредба № 1/2007 г., тъй като такова е предвидено единствено в чл. 24, ал. 4, т. 4, който се отнася до хипотезата на увеличение на капитала на дружеството, която в случая не е налице. Наведен е довод, че дори да се приеме наличието на такова изискване в наредбата, то противоречи на по-високи по степен актове - ЗТРРЮЛНЦ и на Търговския закон, тъй като установява изисквания, които не са предвидени в закона. Посочено е, че в случая не е приложима нормата на чл. 166 от ТЗ, която установява особени изисквания за заплащане единствено на вноските, направени към момента на учредяване на дружеството, а тази на чл. 188 от ТЗ, която не съдържа никакви специални изисквания за начина, по който следва да се направят вноските в 2-годишния срок. Формулирано е искане за потвърждаване на обжалваното решение.

Съдът, като обсъди доводите на жалбоподателя във връзка с данните по делото, намира следното :

Жалбата е допустима, като подадена в процесуално-преклузивния срок по чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, срещу обжалваем съдебен акт и от надлежно легитимирано лице с правен интерес от неговото обжалване, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С оглед инвокираните в жалбата доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение спорът по делото се концентрира върху въпроса за начина на удостоверяване пред регистърния орган на довносянето на капитала, при условията на чл. 188 от ТЗ, когато заплащането на пълната

стойност на записаните акции е отложено в 2-годишен срок от вписването на дружеството. За да постанови обжалвания отказ регистърният орган се е позовал на нормата на чл. 166, ал. 1 от ТЗ, според която паричните вноски се извършват по набирателна банкова сметка, открита от управителния съвет, съответно от съвета на директорите, на името на дружеството с посочване на вносителя, като разпореждането с внесените суми се извършва с единодушно решение на този орган, както и на разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г., според която при промяна на обстоятелствата по група „Капитал“, при парична вноска към заявлението се прилага и документ за внесен в банката капитал. Изложил е съображения, възпроизведени и в подадената от него жалба, че от представените към заявлението документи не се установява действителното донасяне на пълната сума на записания капитал на дружеството чрез постъпването ѝ по банковата му сметка. Следва да бъде споделено становището на състава на първоинстанционния съд, че приложното поле на нормата на чл. 166, ал. 1 от ТЗ, която предвижда внасянето на паричните вноски по специална набирателна банкова сметка, открита от управителния съвет, съответно от съвета на директорите, на името на дружеството с посочване на вносителя, е ограничено само до учредителните вноски, извършени *преди вписването на дружеството в търговския регистър*. Това следва от нормата на ал. 3 от същия член, която урежда хипотеза, при която вносителите могат да изтеглят обратно направените вноски в пълен размер, при настъпването на предвидено в нея отрицателно потестативно условие - ако в тримесечен срок управителният съвет, съответно съветът на директорите, не удостовери пред банката, че дружеството е заявено за вписване, като е установена и солидарна отговорност на членовете на тези органи за тяхното изплащане. Т. е. специалната уредба, съдържаща се в чл. 166 от ТЗ е обусловена от специфичния етап от набиране на първоначалния капитал- преди вписването на дружеството и при липсата на негова правосубектност, както и извършването на вноските под условие, а именно, че то ще бъде заявено за вписване в търговския регистър в 3-месечен срок. Внасянето на сумите по особена сметка има и гаранционна функция по отношение упражняването на потестативното право на вносителите да изтеглят обратно направените вноски в пълен размер, ако в 3-месечния срок по ал. 3 настъпването на условието, под което са направени вноските не бъде удостоверено пред банката.

Нормата на чл. 188 от ТЗ урежда различна хипотеза, при която акционерите са направили вноски, покриващи определената с устава част от стойността на акциите, като условие за вписването на дружеството, при задължение за внасяне на останалата част в определен в устава срок, който не може да бъде по-дълъг от две години от неговото вписване, последици от чието неизпълнение в този срок е възникване на задължение за заплащане на лихви, ако в устава не е предвидена неустойка, както и тяхното изключване, ако не направят дължимите вноски в едномесечен срок от писменото предизвестие, с последица загубата на акциите на изключения акционер и тяхното обезсилване, както на направените от него вноски. Въобще изискването за внасяне на сумите на записаната част от капитала по чл. 166, ал. 1 от ТЗ по особена набирателна сметка, контролирана от банката е обусловено от обстоятелството, че към този момент дружеството не е възникнало като самостоятелен правен субект, което настъпва по силата на конститутивния ефект на вписването, условие за което е внасянето на определената в устава част от капитала. За разлика от чл. 166, ал. 1 от ТЗ, в нормата на чл. 188 от ТЗ не е предвиден особен способ за донасяне на разликата до пълния размер на записаните акции в предвидения в нормата максимален двугодишен срок от регистрацията на дружеството, в частност, внасянето на сумата по нея в специална предназначена за това сметка. За изпълнение на задължението по чл. 188 от ТЗ е достатъчно да бъде установено, че сумата е постъпила по сметката на дружеството по някой от допустимите способи за плащане.

От представените по делото извлечения от разплащателна сметка на „УЛАСС“ АД в евро в „Сосиете Джeneral Експресбанк“ АД се установява, че през периода от 1.03.2017г. до 31.03.2017г. и от 29.04.2017 г. до 31.05.2017 г. чрез поредица от трансакции в тази валута акционерите са внесли по сметката на дружеството разликата до пълния размер на паричните вноски, дължими срещу записаните акции, възлизаща общо на 35 000 лева, в какъвто смисъл, на основание чл. 272 от ГПК въззивният съд препраща към мотивите на Софийския градски съд. Неоснователен е доводът, с позоваване на чл. 20, т. 2 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. В делегиращата норма на чл. 31, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ границите на

нормотворческата компетентност за определяне с наредба на образците на заявления и изчерпателно посочване на приложенията към тях за всеки вид вписване, заличаване или обявяване, са очертани от **изискванията на закона, вкл. и тези на материалния закон**, в който са предвидени отделните елементи от фактическия състав на валидното възникване на подлежащото на вписване обстоятелство. Затова в случая, съобразно чл. 15, ал. 3 от ЗНА, следва да се приложи по-високият по степен акт- нормата на чл. 188, ал. 1 от ТЗ, както правилно е приел и първоинстанционният съд.

По горните съображения, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Воден от изложените мотиви, Софийският апелативен съд, търговско отделение, 3 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260878/1.06.2021 г., пост. по ч.т.д. № 651/2021 г. на Софийския градски съд, VI т.о., 23 състав.

РЕШЕНИЕТО не може да се обжалва.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____